

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník V / Číslo 7

prázdniny 2000

Cena 8 Kč

Z OBSAHU:

Sedmdesát let
jabloneckého
kostela

STRANA 4

Zúčastněte se!
Připravované akce

STRANA 7

Zaostřeno
na Charitu

STRANA 9

PTP

STRANA 13

Soutěž na prázdniny

STRANA 15

Politický misionář
na severu Čech
(dokončení)

STRANA 16

Kterým propastem se vyhnout — to je opravdu nutné znát.
Ale především musíš vědět, kam jít.

(H. Camara, foto L. Bajer)

www.qwert.cz/zdislava

Katolická charismatická konference

České Budějovice: Katolická charismatická konference s mottem „Všechnu svou starost vložte na Pána, neboť jemu na vás záleží“ (1Petr 5,7) se konala ve dnech 12.–16. července v Českých Budějovicích.

Vyznamenání a čestná uznání ČBK

Velehrad: Velehradského akademického sochaře *Otmara Olivu* vyznamenala Česká biskupská konference Řádem sv. Cyrila a Metoděje. Ocenění bylo uděleno při Jubilejní mši na Velehradě 5.7. ČBK tak ocenila umělcovo unikátní dílo — kompletní sochařskou výzdobu papežovy kaple v Apoštolském paláci ve Vatikánu.

Čestná uznání ČBK obdrželi *Miroslav Částecký* za dlouhodobý herecký výkon a *Andrzej Babukowski* za překladatelskou činnost z češtiny do polštiny v oblasti duchovní literatury.

Basiliáni na Sázavě

Sázava: Duchovní správa farnosti na Sázavě byla 1. července svěřena řeckokatolickým otcům basiliánům z pražské farnosti sv. Klimenta. Biskup Ljavinec uvítal plány basiliánů na zřízení jejich noviciátu na tomto místě. Do nově otevřeného noviciátu se počítá s přibližně 12ti kandidáty.

38. plenární zasedání ČBK

Velehrad: 38. plenární zasedání České biskupské konference (ČBK) bylo zahájeno 3. 7. na Velehradě. Hovořilo se o nedávné papežově omluvě za hříchy křesťanů, jejíž obdobou

bylo následné vyznání vin českých křesťanů na začátku cyrilometodějské poutní bohoslužby na Velehradě 5. 7.

Biskupové diskutovali nad zprávou o církvi v naší společnosti a také o současném stavu přípravy zákonů o postavení církvi a náboženských společnostech. Naprosto nepřijatelné bylo jakékoli omezování prostoru náboženské svobody proti stávající praxi — i pokud se týká zakládání odvozených právnických osob církvi či činnosti církvi na jiném než čistě náboženském poli.

Delegát ČBK pro mládež pražský světicí biskup Jiří Paďour informoval o přípravách na XV. Světový den mládeže — Řím 2000. Organizátoři předpokládají čtyři tisíce účastníků. České národní centrum bude v areálu titulární baziliky kardinála Miloslava Vlka Santa Croce in Gerusalemme (Svatý kříž v Jeruzalémě).

Kněžská svěcení v Albánii

Tirana (Albánie)/KAP: Prvních pět katolických kněží po zhroutilí komunismu bylo o Slavnosti sv. apoštolů Petra a Pavla 29. 6. vysvěceno v Albánii. V roce 1967 se Albánie v nové ústavě prohlásila za první ateistický stát světa. Poslední kněžské svěcení se v Albánii konalo v roce 1956 a stovky katolických kněží byly postříleny.

Velehrad 2000

Velehrad: Náplní Jubilejní národní pouti na Velehradě ve středu 5. července byly především děkovné mše svaté v latinském i byzantském-slovanckém obřadu sloužené českými biskupy. Přípravou na bohoslužby mohla být večer pře-

dem eucharistická adorace s duchovním zpěvem, jíž předcházel slavnostní koncert na nádvoří před velehradskou bazilikou. Vystoupil při něm Daniel Hůlka, Marta Kubišová, Petr Malásek, Jaroslav Svěcený, Jana Kirschner, Eva Dřizgová, Spirituál kvintet, Jiří Pavlica & Hradišťan a další hosté. Organizátoři koncertu chtěli vyzdvihnout poselství tolerance mezi lidmi, náboženstvími i hudebními žánry.

Světový eucharistický kongres ukončen

Vatikán/KNA: V Římě byl v neděli 25. 6. ukončen 47. Světový eucharistický kongres katolické církve. Příští setkání se má konat v roce 2004 v mexickém městě Guadalajara. Eucharistický kongres byl jedním z vrcholů Jubilejního roku.

Během promluvy k 60 tisícům věřících na Svatopetrském náměstí Svatý otec řekl, že Kristus je chléb spásy pro člověka. Víra, že Kristus je jediný zachránce světa neznamena, že církev pohrdá jinými náboženstvími a cestami spásy. Naopak se aktivně zasazuje o mezináboženský dialog. To však nesmí vylučovat vyznání a kázání o Kristu jako jediném Vykupiteli.

Zemřel

P. Josef Helikar

S křesťanskou nadějí na shledání ve věčnosti oznamujeme, že 15. července 2000 zemřel Msgr. Josef Helikar, obětavý a věrný kněz litoměřické diecéze. Znali jsme jej jako pamětníka a vypravěče historických událostí naší diecéze za celou druhou polovinu 20. století. O své vzpomínky se s námi dělil i na stránkách Zdislavy. Jeho cyklus PTP tedy zůstane nedokončený...

Pohřeb se koná v katedrále svatého Štěpána v Litoměřicích v pondělí 24. 7. ve 14 hodin.

P. Helikar s albem fotografií na redakční radě Zdislavy letos v lednu

Zdislava — měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. Mgr. Michal Podzimek

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava tohoto čísla: V. Fišerová

Tiskne: Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce — příspěvek na úhradu nákladů na jeden ročník 125 Kč včetně poštovního

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník V., číslo 7

Datum vydání: 23. 7. 2000. Uzávěrka příštího čísla: 21. 9. 2000

Vytištěno na recyklovaném papíru s vysokou bělostí Recyprint.

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p.

OZSeC v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18. 12. 1995

Nová e-mailová adresa
litoměřického biskupství:
biskup_ltm@cmail.cz

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v srpnu a září

Narozeniny

- 3. 8. QUALIZZA Karel — 75 let
- 8. 8. BAKOŇ Andrej — 48 let
- 9. 8. ČERMÁK Josef — 48 let
- 12. 8. KOUTNÝ František Mons. — 50 let
- 15. 8. DAVID Martin, jáhen — 30 let
- 15. 8. HRBATÝ Eduard SDB — 77 let
- 16. 8. DVOŘÁK Václav SDB — 67 let
- 25. 8. KUJAN Jozef SDB — 43 let
- 28. 8. ŠTEVICA Augustín — 48 let
- 8. 9. GAJDOŠÍK Jaroslav — 40 let
- 12. 9. DUDYS Jan — 64 let
- 14. 9. JÚZA Vít — 35 let
- 15. 9. KAHOUN Karel — 77 let
- 15. 9. MICHAL Pavel — 48 let
- 17. 9. FALTEJSEK Josef — 52 let
- 23. 9. ŘÍSKÝ Drahoš Bernard OFM — 75 let
- 28. 9. PLACHÝ Jaromír Česlav OP — 56 let
- 28. 9. HORNIÁK Václav SVD — 48 let
- 29. 9. MAZURA Josef — 47 let
- 30. 9. MACÍK Oldřich SDB — 38 let

Výročí svěcení

- 4. 8. VYTERNA Jaroslav — 46 let
- 6. 8. VRANÝ Vilém, jáhen — 6 let
- 22. 8. BRTVA Miroslav SJ — 30 let
- 22. 8. PAVLAS Josef SDB — 30 let
- 22. 8. PEKÁREK Jaroslav, jáhen — 5 let
- 25. 8. VANĚK Václav, jáhen — 10 let
- 28. 8. TĚRA Luděk, jáhen — 6 let
- 12. 9. CUKR Josef SJ — 54 let
- 14. 9. ŠVORČÍK Libor — 4 let
- 17. 9. BURIAN Jan — 17 let
- 24. 9. HANISKO Alexander, jáhen — 6 let
- 25. 9. KLOZ Miroslav, jáhen — 6 let
- 25. 9. PUR Jan, jáhen — 6 let

Doba prázdnin a dovolených

má sloužit jedna k tomu, aby člověk našel sám sebe — pak aby se setkal s přírodou. Při hledání smyslu vlastního života má člověk právě o dovolené čas k přemýšlení a k modlitbě.

Naše cestování by mělo být inteligentní. To znamená, že by to mělo být putování a přitom poznávání přírody, která je podivuhodnou otevřenou knihou od Boha.

Pavel VI. roku 1977 k turistům

Každý hloupý kluk dovede zašlápnout brouka, ale ani všichni profesori světa dohromady nedokážou žádného brouka udělat.

A. Schopenhauer

Abychom nevyhořeli...

Milí přátelé!

Začíná doba prázdnin a dovolených. Každý se těší, že si odpočine někde v přírodě nebo tam, kde se cítí dobře. Málokdo asi o dovolené uvažuje o své práci, ale rád bych k této úvaze povzbudil. Až si naše tělo i mysl odpočine od námahy a různých stresů, neuškodilo by se podívat odpočínutým okem na svoji práci, jak hospodařím s hřívnami, které mi Bůh svěřil.

Každý z nás se snaží naplňovat přikázání k Bohu a bližnímu. Ve velké míře to platí

i v charitní práci. Jenže někdy přichází jakási ztráta nadšení, psychologové to v pokročilejší formě nazývají syndromem vyhoření. Odborníci se často zamýšlejí nad původem tohoto vyhoření, které hrozí zejména v profesi zdravotnické, sociální, učitelské a také kněžské. Jde o ztrátu motivace, úbytek nadšení, zamlžení ideálu.

Uvedu příklad v oblasti učitelství. Mladý učitel se snaží dále studovat i po promoci, věnuje se problémovým žákům, doučuje slabší, dobré připravuje ke zkouškám, mimoškolní činnost je samozřejmá. Postupem času se přestává připravovat na hodiny, začíná žít z podstaty vědomostí, kázeň si vynucuje tresty, přísným známkováním. Přichází únava a zklamání, začíná litovat, že si vybral toto zaměstnání, stává se pouhým zaměstnancem školy, začíná dělat vše, aby nebyly problémy.

V práci charity by toto nebezpečí mohlo vypadat obdobně. Ideály na počátku, postupné ochladnutí a nakonec jenom nezbytná povinnost a vše ostatní začíná obtěžovat.

Setkal jsem se s názorem, že věřícímu člověku pomáhá jeho víra, aby neztratil nadšení. Lze s tím souhlasit i nesouhlasit. Dar naděje je spojen s darem víry a lásky a víra též počítá s křížem v životě člověka a pomáhá jej nést. Ale kolik věřících lidí už zažilo vyčerpání, únavu, nepochopení atd. a tyto zkoušky byly silnější než oni. Někteří mohou být dále osobně zbožní, ale ve svých životních postojích se stanou zatrpklí, kritičtí, sarkastičtí, pesimističtí.

Jsou různé cesty, jak se vypořádat se syndromem vyhoření. Dobrá dovolená pomůže na čas překlenout únavu, ale nejlepší cesta je využít své krizové situace k osobnímu růstu, přehodnotit své priority, rozpoznat své silné a slabé stránky a hlavně učit se pravidelně odpočívat. Víra mi pomůže ptát se na mé poslání. Jaký plán má Bůh se mnou, co ode mě očekává a co ne. Kde zbytečně ztrácím síly a energii a kde mi naopak Bůh dává milost k naplnění mého poslání.

P. Josef Hurt

(z červnového čísla časopisu Zprávy charity litoměřické diecéze)

Skrývačky — co patří k létu

Eva si koupila nový letní kostýmek.

Mohu jíst kuře každý den — opravdu, moc mi chutná.

Pepo, chodíš do osmé nebo do deváté třídy?

Ještě neumím dost anglicky, abych se v Anglii domluvila.

Koupil Karel eskymo taky nám, nebo jenom sobě?

Jdu koupit Haně k narozeninám červenou nebo možná bílou kabelku.

Halenku tak drahou bych si určitě nekoupila!

Letos jsme měli dobrou učitelku francouzštiny — naučila nás toho moc.

Svatba toho tvého bráchy byla moc hezká.

Tvaroh raději nejím, nedělá mi dobře.

Skrývačky – květiny

Dobré jitro! Celý den ať máte dobrou náladu! To malé autíčko přivaž na provázek a malý bráška ho může tahat za sebou.

Na konci zimy zpod bělostné sněhové přikrývky vyrážely první sněženky.

Pro děti je televize velice přitažlivá.

Nevíš, co má Katka v té hezké krabičce?

Dneska u nás byli na návštěvě strýček, Anka – má sestřenice, děda a teta Jana.

Jáhenské svěcení a 700 000 001. Otčenáš

Je sobota ráno, 10. červen 2000. Jedu do Litoměřic, abych se zúčastnil jáhenského svěcení. Je krásný letní den, léto přišlo letos poněkud předčasně. Provoz je poměrně slabý, řízení nevyžaduje vysokou pozornost. Modlím se za naše nové jáhny Otčenáš a Zdravas Maria. Napadá mi, kolik se asi dnes takových Otčenášů vzneslo k nebi. Je-li nás křesťanů na světě kolem jedné miliardy, musí to být denně minimálně aspoň stovky miliónů, řekněme takových 700 000 000 (sedmset miliónů). Každý den tolik Otčenášů, to už musí přece nebem pohnout! A co teprve těch Zdravasů, těch bude asi díky růžencům ještě víc. Možná, že víc než miliarda denně. Snad právě to nás, nepatrné člověčenstvo, udržuje na povrchu Země.

Jsem již v katedrále. Je zde plno. Slavnostní bohoslužba začíná. Vše se nese ve znamení mezinárodní účasti. U oltáře i v lavicích je mnoho Poláků, mezi asistencí je i jeden bohoslovec tmavé pleti. Při liturgii slyšíme jedno čtení polsky, v litaních zaznívají též invokace k polským světcům: svatý Stanislave, svatý Maxmiliáne Kolbe, svatá Faustino Kowalská.

Po homilii předstupují před otce biskupa tři muži, kteří chtějí zasvětit svůj život Bohu. Je to jeden kandidát trvalého jáhenství a dva polští mladíci,

kteří se dnes stanou jáhny. Jeden z nových jáhnů je i „náš“ Tomáš, určený pro naši mladoboleslavskou farnost, se kterými jsme se seznámili teprve nedávno. Oba polští jáhnové jsou odhodláni nasadit svou životní energii do duchovní služby v našem národě. Jsou to novodobí hrdinové, kteří budou bojovat s lidskou ignorancí, nepochopením, ba i se zlem. Vybrali si trnitou cestu spojenou s nástrahami tohoto světa na každém kroku. Jedna úsměvná nástraha se objevila hned, ale tu asi oni nezaznamenali: Když skládali slib celibátu, běhala v presbytáři a fotografovala dívka v minisukni. Doufám, že to vzhledem k naší zeměpisné šířce nikoho nepohoršilo.

Pontifikální bohoslužba končí a zpíváme Hymnu velkého jubilea: Kriste náš, včera i dnes... Po skončení nastávají gratulace a fotografování. Náš jáhen Tomáš se fotí s panem biskupem a se svými rodiči. Je vidět, jakou mají ze svého syna radost (i když by jej určitě raději měli někde blíž). Díky Bohu, že k nám přicházejí tito polští bohoslovci, kteří tak suplují naši (severo)českou nesoběstačnost.

Jedu domů a přidávám jeden Otčenáš za tyto hrdiny našich dnů. Odhaduji, že dnes bude těch Otčenášů tak aspoň 700 000 001.

Jiří Vosáhlo, Mladá Boleslav

Sedmdesát let jabloneckého kostela

Jablonec nad Nisou je město mladé. Nejbouřlivější rozvoj prožívalo přibližně před sto lety, a proto i jeho kostel je velice mladý. V neděli 25. června jsme oslavili 70 let od položení jeho základního kamene.

Spolu s diecézním biskupem Josefem Kouklem a s pěveckým chrámovým sborem z Jindřichova Hradce, který posílil místní sbor a schólu, oslavilo celé jablonecké farní společenství „narozeniny“ svého farního kostela Nejsvětějšího Srdce Páně slavnou mší svatou doprovázenou zpěvem Fibichovy

Missy Brevis. Po skončení obřadu byl odhalen a otcem biskupem požehnan jubilejní kříž, který nejen věřícím, ale i kolemjdoucím připomíná letošní milostivý rok 2000.

Při této slavnostní příležitosti vyšlo jubilejní 70. číslo Farního dopisu, časopisu jablonecké farnosti, které je věnováno

Jubilejní putování

V naší podbořanské farnosti již tradičně pořádáme dvakrát ročně poutní zájezdy. Letos v Jubilejním roce jsme si samozřejmě vybírali z míst, kde je možné získat plnomocné odpustky. Ve volbě nám velmi pomohlo oznámení ve Zdislavě, kde se psalo o Horní Polici, pro nás do té doby neznámém poutním místě u České Lípy. Již delší dobu toužíme také navštívit Doksany, a tak jsme se rozhodli věnovat jeden celý den těmto dvěma místům.

Podbořany jsou počtem věřících mála farnost, a proto se již druhým rokem spojujeme s farníky z nedalekého Žatce, abychom naplnili autobus. Sobota 3. června se pro nás stala svátečním dnem, plným milos-

ti, radosti a duchovních zážitků. Horní Police nás překvapila a uchvátila nejen krásnou polohou a nádherným chrámem Navštívení Panny Marie, ale i atmosférou tohoto místa, které přímo vybízí k zastavení, modlitbě a otevření se Bohu. Duchovně osvěženi jsme se vydali k dalšímu cíli, do Doksan. Zde jsme byli velmi mile přijati mladým průvodcem, který nám nejen podal odborný výklad, ale také umožnil vykonat mariánskou pobožnost. Všem, kteří plánují poutní zájezdy, obě tato místa vřele doporučujeme. Najdete zde při patřičné přípravě posilu pro všední dny.

*RNDr. Dagmar Pištěková,
Podbořany*

jubilujícímu kostelu. Vedle historických informací o chrámové stavbě, jejím architektovi a dějinách farnosti obsahuje také interview s jabloneckým děkanem P. Antonínem Bratřovským, vysvětlení zasvěcení kostela „Nejsvětějšímu Srdci Páně“, velmi výmluvnou anketu mezi obyvateli Jablonce, jaký význam pro město podle nich kostel má, umělecké fotografie představující krásu architektury Josefa Zascheho, ale i dokumentární snímky, které ukazují špatný technický stav věže a střechy.

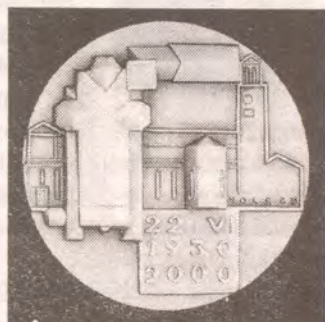
Mimořádné číslo uzavírají fotografie z věže kostela, kam se zatím málokdo ze čtenářů mohl podívat osobně, vysvětlení znaku Jubilea 2000 a modlitba papeže Jana Pavla k Velkému jubileu.

Jan Macek

< **Odhalení Jubilejního kříže se setkal se zájmem věřících i novinářů**

Medaile k výročí kostela vydaná ve spolupráci s jabloneckou umělecko-průmyslovou školou

Festival Tibi laus v Mostě

V Mostě se v neděli 18. června sešly podkrušnohorské pěvecké sbory na společné přehlídce Tibi laus. Zúčastnila se řada těles sdružených v Unii českých pěveckých sborů ze severních Čech, a to jak sbory světské, tak i chrámové.

Tento festival se koná pravidelně jednou za dva roky a letošní ročník byl již čtvrtým v pořadí. Je zaměřen výhradně na interpretaci hudby duchovní. V programu vystoupení jednotlivých těles zazněly jak skladby z dob dávných, tak skladby autorů současných, např. P. Ebena, S. Jelínka, J. Břízy aj.

Letošní ročník tohoto festivalu vyvrcholil podvečerním vystoupením všech zúčastněných v děkanském chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Slavnostní koncert otevřel svým úvodním slovem litoměřický biskup Msgre. Josef Koukl. Účastníci přehlídky pak vystoupili se společnou skladbou Velebí má duše Pána. Další část programu patřila biblickým písním Antonína Dvořáka a Mozartově Exultate jubilate v podání Festivalového orchestru Petra Macka pod vedením dirigenta Tomáše Koutníka. Závěrečnou skladbou, která uzavřela celé setkání, bylo Dvořákovy slavnostní Te Deum.

Titul této skladby by pak mohl být docela dobře mottem tohoto festivalu: myšlenka Te Deum laudamus, tedy oslava, chvála a díky Božímu jménu. Vždyť chvála je vlastní podstatou každé duchovní skladby. I přesto, že tón a zvuk je médiem navýsost prchavým, zcela jistě si každý z posluchačů i účastníků odnášel domů alespoň ozvěnu z té slavnostní atmosféry celého setkání Tibi laus.

Aleš Kozár

Velké jubileum — srpen 2000

Protože časopis Zdislava dostáváte do rukou až v poslední třetině měsíce, tak informace o akcích Velkého jubilea jsou už vlastně zastaralé, a proto se chci dnes zaměřit na měsíc srpen.

Všimli jste si kapliček a křížů ve svém okolí?

V metodických pokynech kalendáře slavení Velkého jubilea navrhuji během prázdnin opravit, oblit a ozdobit kapličky a kříže v okolí, upravit jejich okolí, dát k nim nápis o jejich vzniku a historii a požehnat je. Doporučuje se rovněž vykonat pěší pouť k renovované kapličce kolem slavnosti Nanebevzetí. Navrhuje se též v den slavnosti nebo následující neděli zasvětit Matce Boží sebe, rodiny, farnosti, obce.

Most si připomíná...

Hned na začátku měsíce — 2. 8. — je svátek Panny Marie Andělské, kdy se ve františkánských kostelech slaví Porciunkule. Pár dnů na to je Panny Marie Sněžné. V dřívějších dobách se v neděli po tomto svátku konávala v Mostě děkonná slavnost za vysvobození města z obležení husity v dubnu 1421. V předvečer svátku bylo město ozdobeno zelenými věnci a následující den se po slavné mši svaté konal za hojně účasti lidu průvod ke čtyřem oltářům jako o Božím těle.

Mariánský poutní den

V Oseku u Duchcova je 15. 8. v klášterním kostele hlavní pouť a v neděli po této slavnosti slaví všechny farnosti 6. jubilejní den — Mariánský poutní den. V ten den je též hlavní pouť v bazilice na Svaté Hoře. Tento svátek se nazýval dříve svátkem „Košenné Matky Boží“, protože se v tento den světily léčivé byliny a rovněž ve dnech kolem této slavnosti se slavily dožínky. Tento svátek se též nazýval svátkem „Veliké Panny Marie“ nebo „Svátkem svaté Královny“. V tyto dny se sklízely první ořechy; říkávalo se: „Svatá Královna dostane první výlupek.“ V Praze bývaly rovněž v tento den slavnosti kolem mariánského sloupu na Staroměstském náměstí.

Mládež u papeže v Římě

V době od 15. do 20. 8. je v Římě Světový den mládeže, kdy mladí lidé z celého světa přijedou na setkání se svými vrstevníky a se Svatým Otcem Janem Pavlem II. Jedná se o jednu ze tří hlavních akcí konaných při příležitosti Velkého jubilea. Nejde tedy jen o prestižní záležitost, ale o vzájemné poznání a pochopení druhých a dnešního světa.

Děkovný průvod v České Lípě

Českolipským bych chtěl připomenout, že v den umučení sv. Jana Křtitele, tj. 29. srpna, byl konán děkovný průvod, protože v tento den skončila cholera, která město postihla v letech 1832 a 1850.

Využijme VŠECH prostředků!

Je toho hodně, co nám nabízí ve Velkém jubileu měsíc srpen. Nezapomínejme však také na možnost získání jubilejních odpustků i takovýmto způsobem: návštěva nemocných, osamocených starých lidí, postižených, protože tím vlastně konáme pouť ke Kristu, který je v těchto lidech přítomen.

P. Jan Chmelař, Česká Lípa

Festival duchovní hudby „Česká Lípa 2000“

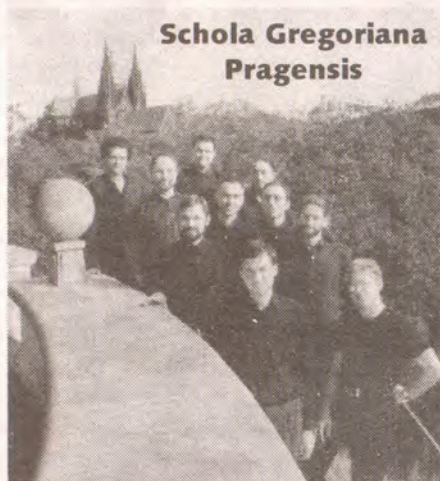
Zahájení

Jak jsme již psali v květnovém čísle Zdislavy, bude v České Lípě zahájen 14. září 2000 koncertem souboru Schola Gregoriana Pragensis za spoluúčasti souboru Boni Pueri festival duchovní hudby. Náplní tohoto zahajovacího koncertu, který se bude konat v prostorách kostela Povýšení sv. Kříže, je Adoratio crucis — Uctívání kříže.

Středem tohoto koncertu je kříž — základní tajemství celého křesťanství. Repertoár, který se váže k tomuto tématu, pochází z liturgie Svatého týdne, zejména Velkého pátku a patří převážně k nejstarší vrstvě gregoriánského chorálu.

Počátek úcty ke Svatému kříži spadá asi do 4. století; tehdy sv. Helena našla v Jeruzalémě dřevo Kristova kříže. Tento výjev je vyobrazen na hlavním oltářním obraze. Ve středověku byli do liturgie velmi často zapojováni i žáci katedrální či klášterní školy. Toto spojení je i součástí tohoto koncertu.

Schola Gregoriana Pragensis byla založena Davidem Ebenem v roce 1987. Od r. 1990 udržuje soubor blízký kontakt

Schola Gregoriana Pragensis

s francouzským souborem Choeur Grégorien de Paris. David Eben absolvoval na pařížské konservatoři obor dirigování gregoriánského sboru a působil jako dirigent svrchu řečeného sboru. Schola Gregoriana Pragensis se intenzivně věnuje nahrá-

vání a často koncertuje doma i v zahraničí. Jejich nahrávky na CD získaly již řadu ocenění.

Český chlapecký sbor **Boni pueri** založili v roce 1982 manželé Skopalovi, od roku 1996 jej vede samostatně Pavel Horák, varhaníkem je František Vaníček. V současnosti zde zpívá 250 chlapců ve věku od 5 do 25 let. Již za prvních deset let si sbor získal světový věhlas. Spoluúčinkovali s José Carrerasem při nastudování Bizetovy Carmen, spolupůsobili v Holandsku při uvedení Matoušových pašijí J. S. Bacha. Sbor má za sebou stovky koncertů po celém světě i četná TV a rozhlasová vystoupení. Účinkovali i na posledních třech ročnících Pražského jara. Se souborem Schola Gregoriana Pragensis poprvé spolupracovali na velikonočních koncertech r. 1997.

Záštitu nad tímto zahajovacím koncertem Festivalu duchovní hudby převzal litoměřický biskup mons. Josef Koukl.

P. Jan Chmelař, Česká Lípa

Básníci za mřížemi

Hned v prvním týdnu prázdnin se konaly v Sobotce, na hranici naší diecéze, slavnosti literatury „Šrámkova Sobotka“.

Dřív než jsem vstoupil do sálu místní spořitelny, abych vyslechl svědectví „básníků za mřížemi“ — tak se jmenoval večer věnovaný katolickým básníkům — postál jsem u mříže místního kostela sv. Maří Magdalény, abych desátkem růžence pamautoval na naše katolické básníky modlitbou.

Mezi mnoha jmény byl jmenován i spisovatel Josef Knap, rodák z Podůlší u Jičína. Letos 28. 7. uplyne 100 let od jeho narození. Chtěl bych Vás svým příspěvkem seznámit s některými myšlenkami z jeho díla.

V úvodu večera zazněla, jak řekl recitátor R. Kvíz, „prorocká“ slova Jana Zahradníčka z básně „Znamení moci“. Janu Zahradníčkovi věnoval Josef Knap ve své knize „Bez poslední kapitoly“ svou vzpomínku. Zazpívejte si v duchu na melodii „Larga“ Antonína Dvořáka básníková slova zpívaná za mřížemi pankrácké věznice:

*Slzících očí teď miliony jsou,
které tvář drahou jim spatřit nemohou.
Ustrň se, Ježíši, dopřej návrat nám
k domovům svobodným, k slunci, ke hvězdám.
Slzících očí teď miliony jsou,
které tvář drahou jim spatřit nemohou.*

*Od světa Tvého nás dělí krutá mříž,
z úzkostí žalárních prosbu naši slyš.
Vrať otce synům svým, syny matkám zas.
Rozkleň nad domovy pokojný svůj čas.
Od světa Tvého nás dělí krutá mříž,
z úzkostí žalárních prosbu naši slyš.*

V knize povídek Josefa Knappa „Čas kopřiv“ je povídka s názvem „Nevěsta s jeřabinami“. V pohraničí Šumavy se setkává mladá paní učitelka s mladým knězem. Do jeho úst vložil spisovatel následující slova: „Jinak alternativa je jen jedna. Jestli nevydřeme, nebo nevymodlíme pro své potomky požehnání, můžeme to tu nechat zarůst kopřivami.“ Tato slova platí pro nás pro všechny do dnešních dnů.

V románu „Cizinec“ najdeme mnoho místopisných črtů, které

nás přenesou do jičínské krajiny. Opět do úst kněze klade Josef Knap nadčasová slova: „Není obtížné stát při sobě v letech štěstí, pokud je tu mladost a zdraví a co ještě. Ale někdy naopak přijdou neúspěchy, nemoc, neštěstí, doba zkoušek a kdo z nás může říci, že právě jemu se vyhnou, že jim není vydán. Tehdy tento svazek, který nyní začíná provázen mládím, tělesnou krásou, jakými vzdušnými zámky, musí vydat svědectví o své síle a vážnosti. Jak to bylo na začátku vzdušné a krásné, tak je to potom těžké a krásné. Neopouštěj se, ať přijde cokoli, být si posilou navzájem, stát věrně při sobě až do smrti. To si v této chvíli slibuj“.

František Němeček, Mladá Boleslav

Orel i u vás?

Chcete začít se smysluplnou a užitečnou činností? Pořidte si Orla!

Sportujete, věnujete se kultuře? Zapojte se do činnosti této organizace s devadesátiletou tradicí buď uspořádáním vlastní akce, nebo účasti na některé z uvedených akcí.

Loukov u Semil, 29. 7.–6. 8.

Letní pobyt pro děti a mládež na faře
tel. 0413/381266 nebo 0431/685237

Studenec u Jilemnice 26. 8.

Volejbalový turnaj smíšených družstev
tel. 0602/680383 nebo 0432/595578

Přepeře u Turnova 26. 8. v 9.30

Šachový turnaj – všechny kategorie
tel. 0436/25736 nebo 0436/313231

Jičtín pod Jedlovou 30. 9.

(sportovní areál)

Nohejbal – tříčlenná družstva
tel. 0413/381266

Přepeře u Turnova 7. 10. v 9.30

Župní šachový turnaj
tel. 0436/25736 nebo 0436/313231

Českolipsko (oznámíme) 28. 10.

Župní turnaj v kuželnách (pro členy Orla); tel. 0413/381266

Přepeře 27. 12. v 9.30

Vánoční šachový turnaj
tel. 0436/25736 nebo 0436/313231

Přepeře 28. 12. v 9.30

Dětský vánoční šachový turnaj
tel. 0436/25736 nebo 0436/313231

Kromě turnaje v kuželnách jsou všechny akce otevřené pro veřejnost.

Orel jako katolická tělovýchovná organizace s působností v českých zemích se ustavil v roce 1909 z již existujících spolků. Během necelých 30 let se rozrostl na 170 tisíc členů po takřka celém Československu. Po zákazu v době druhé světové války, po obnově a opětovném zákazu od komunistické vlády Orel obnovil svou činnost v roce 1990.

V současné době má Orel kolem 13 tisíc členů a působí v řadě míst v 13 krajích ČR, zejména v její východní polovině. Orel chce zůstat věren své tradici a zůstat katolicky orientovanou tělovýchovnou organizací, která se věnuje i kulturní a jiné činnosti, na rozdíl od minulosti ovšem není podmínkou členství určitá víra nebo církevní příslušnost nebo slovanská národnost. Na celostátní úrovni Orel každoročně pořádá pro své členy soutěže v zimním silničním běhu, běhu na lyžích, kuželnách, šachu, sálovém fotbalu, plavání, florbalu, volejbalu, stolním tenisu, jízdě na horských kolech, přespolním běhu, lehké atletice, basketbalu, streetbalu, plážovém volejbalu, malém fotbalu a nohejbalu, akce divadelnické, recitační i pěvecké, plesy, tradiční pouť na Hostýn i letní tábor pro mládež. K tomu přistupuje nejrozmanitější činnost v jednotlivých oblastech a místech podle konkrétních možností, schopností a podmínek.

**Orel – tělovýchovná organizace
Brynychova župa
Kozinova 560
500 02 Hradec Králové**

„Stavíme civilizaci lásky“

Františkánský pochod Janice–Zgorzelec 23.–29. července 2000

Tato akce začíná v polské Janice 23. 7.

25. 7. Janice–Czerniawa

26. 7. Czerniawa–hejnická bazilika
v 21 hod. františkánský večer:
„Svátek Ježíškovy babičky“

27. 7. v 7.30 mše sv. v hejnické
bazilice: „Milovaná Paní
Chudoba“

putování do Porajów

28. 7. Porajów–Marienthal

29. 7. Marienthal–Zgorzelec

Mariánská sklářská pouť v Kristiánově

Jubilejně, již po desáté se koná obnovená mariánská pouť v bývalé sklářské osadě Kristiánov v Jizerských horách. Letos připadá tradiční termín jejího konání na 2. září. Mše svatá, pro křesťany nejdůležitější část pouti, začíná v 10 hodin. Kromě ní se můžete těšit na kulturní vystoupení, (ne)tradiční jizerskohorské občerstvení a pobavení, zařadit do svého programu prohlídku sklářského muzea a v neposlední řadě lze pouť spojit s výletem po Jizerských horách. Zdatní turisté mohou navštívit mariánské poutní místo v Hejnicích. Kyvadlová doprava autobusy bude zajištěna z Bedřichova.

Kostel Neposkvrněného Srdce Panny Marie, Královny andělů U Obrázku — Liturgický plán na II. pololetí Jubilejního roku 2000

SRPEN

Ne 20. 8. Jubilejní slavnost Panny Marie, děkonná mše za otevření Obrázku, zpívá chrámový sbor z Liberce *mons. Karel Havelka, generální vikář*

ZÁŘÍ

Ne 3. 9. Jubilejní den školní mládeže a učitelů
bohoslužba slova, růženec *jáhen Václav Vaněk*

Ne 10. 9. HLAVNÍ POUŤ KE CTI PANNY MARIE
pontifikální mše svatá *ThDr. Josef Koukl, biskup litoměřický*

ŘÍJEN

Ne 8. 10. mše ke cti Panny Marie *P. Werner Horák, vikář Louny*

LISTOPAD

Ne 5. 11. vzpomínka na všechny věrné zemřelé
mše svatá *P. Josef Faltejsek, farní vikář*

Tyto nedělní mše svaté začínají vždy v 16 hodin

Existují nevléčitelné nemoci, ale neexistují nevléčitelní lidé

Průzkum veřejného mínění je vždycky snadno zmanipulovatelný, ostatně jako každá statistika. Někdy se výsledky shodují, jindy si protirečí, ale už sama skutečnost, že se někdo snaží zmapovat situaci, o čemsi vypovídá.

A tak jsme nedávno mohli v denním tisku číst titulek krátkého článku: Česká republika je nejateističtější státem na světě. Od TV Nova bych zrovna nečekala, že tuhle ostudu bude vyvracet, přesto se jí to podařilo. V průběhu pořadu Áčko dne 31. května letošního roku proběhla telefonická anketa. Diváci odpovídali „ano“ nebo „ne“ na otázku, zda věří v posmrtný život. Během čtyřicetiminutového pořadu se dovolalo 1129 lidí, z toho 957 (= 85%) překvapivě řeklo ano. Jen 172 diváků (= 15%) odpovědělo ne. I když mezi nimi jsou nepochybně i ti, kteří věří v reinkarnaci a jiné formy posmrtného života, výsledek byl určitě nečekaný i pro autory tohoto televizního pořadu. Následující den se to ale opakovalo. V Áčku probíhala opět anketa, tentokrát s otázkou: „Věříte v Boha?“ Dovolalo se 2682 lidí, z toho se k víře v Boha přihlásilo 1830 diváků (= 68 %) a k ateismu 852 lidí (= 32 %).

Zavazující čísla

Jak to souvisí s hospicem? Velice úzce. Právem můžeme předpokládat, že 85% nemocných, kteří do Hospice sv. Štěpána v Litoměřicích přijdou prožít poslední měsíce, týdny nebo dny svého života, bude věřit v nějakou formu posmrtného života. A 68% našich nemocných bude věřit v Boha. Naším úkolem nebude hodnotit úroveň a hloubku jejich víry, **naším úkolem bude pomáhat a sloužit, milovat a předávat jim svým životem radostnou zvěst.** Lze předpokládat, že procento těch, kteří Boha budou hledat, tváří v tvář smrti ještě stoupne. Ale také je nutno počítat s tím, že někteří z těch, kteří si svojí vírou byli jistí, v závěru života zapochybují. Všichni v této situaci budou potřebovat mít kolem sebe lidi ve víře pev-

ně zakotvené, lidi důvěryhodné, vyzařující pokoj, lásku, naději. To je jeden ze dvou hlavních důvodů, proč nevěřící člověk v hospici těžko může pracovat. Nikdo nemůže dát druhému to, co sám nemá. Druhý

důvod není diskriminující, ale naopak chrání ty, kdo z víry nežijí. Nemohou rozdávat, když nevědí kde a jak čerpat. Síly by je opustily příliš brzy, a tak je lepší je tohoto zklamání ušetřit. Proto také někdy na přelomu září a října proběhnou pohovory se zájemci o práci v hospici. Vybraní uchazeči musí mít čas dát v předchozím zaměstnání výpověď, případně si udělat stáž v Hospici Anežky České v Červeném Kostelci, aby po novém roce mohli v Litoměřicích nastoupit.

V hospici jde o všechno

Rozhodně nejde pouze o pečovatelský, ošetřovatelský a paliativní medicínu. Pater McManus říká: „Existují sice nevléčitelné nemoci, ale neexistují nevléčitelní lidé. Na uzdravení člověka musíme pohlízet jako na uzdravení srdce — jako na uzdravení jeho vztahu k Bohu a k lidem, jako na osvobození z pomstychtivosti, ze strachu a z odmítání Božího plánu.“

Tentýž kněz na jiném místě praví: „Uzdravení a utrpení se navzájem nevyklučují... Když se s nemocnými a trpícími

modlíme, sdělujeme jim radostnou zvěst o uzdravující Boží lásce.“ Že naši modlitbu slyší Bůh, o tom nepochybujeme. Ale co nemocný v bezvědomí? Stephan von Jankovich, který po dopravní nehodě zažil klinickou smrt, ale pomocí resuscitace se opět vrátil do života, vypráví: „Ležel jsem na silnici. Dle názoru lékařů jsem byl mrtev. Kolem jela žena s malou dcerkou v kočárku a modlila se v duchu za mne, za člověka postiženého neštěstím. Pociťoval jsem to velice příznivě, jako blahodárnou energii!“ Tyto citace jsou z útlé knížky Léčivá síla modlitby od Adalberta Ludwiga Ballinga (Karmelitánské nakladatelství 1996). Autor si zde klade otázky: Proč ne-

žehnáme častěji? Proč jen málokdy vyslovujeme slovo požehnání? Proč nevyšláváme modlitbu k těm, kdo trpí? Proč skrblíme svými uzdravujícími myšlenkami a modlitbami?

Personál v hospici většinou asi nedokáže vyléčit nevléčitelnou nemoc. Když je ale na svém místě a ví jak na to, může s pomocí Boží vyléčit člověka! Někdy za pět minut dvanáct a zcela nečekaně. Takové zázraky jsou v dobře vedených hospicích na denním pořádku. Povolání ke službě u umírajících je podle

mého názoru srovnatelné s povoláním ke kněžské službě. Neměl by se do toho pouštět ten, kdo povolání neslyší. Ale pokud ho někdo slyší a ještě váhá, měl by hned sednout a napsat na níže uvedenou adresu. Totéž platí i o dobrovolnících. Nemusí být jen z Litoměřic a blízkého okolí. V Lurdech jsme se kdysi setkali s česky mluvící paní hraběnkou, někdejší majitelkou zámku v Chlumci nad Cidlinou. Každý rok zde pár týdnů pracovala jako dobrovolnice. Pomáhala nám ponořit se do lurdské vody a zase se včas vynořit, aby se dostalo na všechny. Podobných dobrých duší tam v době své dovolené nebo prázdnin slouží mnoho. Proč by to nešlo v litoměřickém hospici? Ubytování bude zajištěno a o teoretickou přípravu zájemců se taky rádi postaráme. Jen se o sobě musíme dozvědět.

Pište na adresu: Sdružení pro založení a podporu hospice Litoměřice, Stránského 32, 412 01 Litoměřice.

MUDr. Marie Svatošová

Charita na klienty dlouho nečeká

Psychosociální poradna, denní stacionář pro seniory a pro předškolní děti, klub seniorů, nouzové ubytování pro matky s dětmi a duchovní poradna pro věřící a hledající, to je jen hrubý výčet služeb a aktivit, jež by od počátku svého působení měla poskytovat nově (8. 6.) otevřená Oblastní katolická charita v České Kamenici. Dům, ve kterém je zřízena, dostal název Dům svatě Rodiny.

Podle ředitele Oblastní charity Ing. Kamila Rábela je jejím posláním přinášet potřebným klid a mír v duši. Má pomoci především bezdomovcům a lidem v nouzi.

Chvilí otevření podtrhl svou přítomností i biskup litoměřický ThDr. Josef Koukl. Poté, co zdůraznil význam existence lásky mezi lidmi, posvětil všechny místnosti a především pak charitní kapli sv. Rodiny. Město Česká Kamenice bude Charitě v začátcích významným pomocníkem. Nejenže na své náklady upravilo budovu, pomohlo sehnat zařízení a vyčlenilo pracovníky na veřejně prospěšné práce na úklid okolí objektu, ale poskytlo Charitě i pronájem za symbolickou cenu — 1 korunu ročně. Od města dostala Charita do vínku ještě navíc sponzorský dar deseti tisíc korun. Podle názoru zástupce českokamenického starosty Jaroslava Adamčíka nebude Oblastní charita na první klienty asi dlouho čekat.

z Deníku Litoměřicka, 9. 6. 2000

Otevření charitního Domu svatě Rodiny v České Kamenici

Nový generální sekretář Sdružení ČKCH

Generálním sekretářem Sdružení ČKCH byl 25. dubna na plenárním zasedání českých a moravských katolických biskupů v Litoměřicích zvolen bývalý náměstek ministra vnitra Ing. Jaroslav Kopřiva. Svě funkce se ujal 1. července 2000.

Jaroslav Kopřiva se narodil 27. února 1961 v Šumperku. Od roku 1992 do 5. dubna 2000 byl náměstkem ministra vnitra. Z titulu této funkce byl od roku 1998 členem vládní Rady pro lidská práva. Byl také členem meziresortní komise pro záležitosti romské komunity. Čtyři roky předsedal správní radě Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra. Kopřiva je členem celostátní konference KDU-ČSL. Jaroslav Kopřiva je ženatý a má tři děti.

Romská konference v Bratislavě

Ve dnech 15.–17. května 2000 se konala v Bratislavě konference evropských charit o práci s Romy. Bylo to první setkání, které mělo za úkol shromáždit informace a zkušenosti lidí, kteří pracují s Romy. Konference se zúčastnilo 40 účastníků z východo i západoevropských zemí. Jednalo se o charitní pracovníky, odborníky z nevládních organizací a kněze. Za litoměřickou diecézi se setkání zúčastnili P. Pavel Procházka a Růžena Kavková. Zástupci jednotlivých Charit

popisovali situaci Romů v té které zemi a problémy, jimž jsou nuceni čelit. Popisovali také různé projekty, které se však v mnohém podobaly.

Konkrétně se účastníci shodli na tom, že je třeba systematicky pomáhat hlavně dětem, dát jim šanci na vzdělání. Hovořilo se o nutnosti vzájemného poznávání, o zapojování Romů do projektů a respektu k romské kultuře.

Příští setkání se uskuteční pravděpodobně v Bruselu, kde již budou učiněny konkrétní kroky k tomu, aby prostřednictvím Caritas Europa bylo možno získat na projekty finanční prostředky ze zdrojů EU.

Růžena Kavková, ředitelka DCH Litoměřice

Romská pouť v Ústí nad Labem

Několik set Romů se v sobotu 1. 7. sešlo na romské pouti v Předlicích ke sledování tříhodinového pásma zpěvů, tanců a svědectví věřících. Následovala mše, kterou v místním řeckokatolickém kostele sv. Josefa celeburoval římskokatolický litoměřický biskup Josef Koukl. Při bohoslužbě se část liturgie zpívala v romštině.

„Pouť je vyvrcholením našeho pastoračního snažení“, říká P. Pavel Procházka, který má pastorační Romů na Děčínsku a Ústecku na starosti a v předlickém kostele pro ně pravidelně celebruje bohoslužby. Loni a předloni už sám organizoval podobné romské pouti v nedalekém Oseku. Na Romech si P. Procházka váží jejich aktivity. „Když v Děčíně mezi ‚neromy‘ vyhlásím brigádu, přijde deset lidí — a do kostela sto. Tady přijde sto Romů na brigádu a deset nebo dvacet na mši.“

„Snažíme se být na pódiu minimálně, aby Romové viděli, že moderaci zvládnou sami“, říká Jan Rosenauer, ředitel Oblastní charity Ústí nad Labem, která zajišťovala pouť po technické stránce. Během odpoledne vystoupilo 190 dětí a 115 dospělých z celé republiky.

Charita má v plánu vybudovat v Ústí romské komunitní centrum, jehož součástí má být občanská poradna. Romové budou mít možnost setkávat se pravidelně s katečem. V klubovně se budou moci scházet romské hudební a taneční soubory. Charita plánuje také pořádání kurzů, např. dílen tradiční romské řemeslné kultury.

TS ČBK

P. Pavel Procházka (vlevo) se svými romskými přáteli na diecézním setkání mládeže v Děčíně

Koncem července se loučí s železnobrodskou farností P. Henryk Kuman, farář v Železném Brodě, řeholník Řádu Panny Marie z La-Saletty.

Při své pastorační činnosti nás získal svým zájmem o každého člověka, svou otevřeností a laskavostí. Děkujeme mu za všechno. Odchází do Říma, kde byl pověřen jiným důležitým úkolem. Přejeme mu hodně síly, zdraví a Božího požehnání i v této práci.

Farní společenství kostela sv. Jakuba v Železném Brodě

P. Henryk Kuman MS

Jsme vděční?

Naše lounská farnost dostává v Jubilejním Svatém roce 2000 mnoho nezasloužených darů. Pod vedením otce Horáka se poutníci vypravili na národní pouť do Říma. Cesta i pobyt ve Věčném městě byly náročné, ale dojmy vyvolávaly radostnou náladu a slzy dojetí. Při hlavní mši svaté naši při mladí poutníci přednášeli prosby lidu.

28. května jsme jeli s otce Horákem na pouť do Filipova, aby také starší věřící získali odpustky. V hezkém prostředí byla mše svatá, růženec, křížová cesta, litanie. Povzbudivě působil otec Dvořák, nemocný kněz o berlich, který u Panny Marie obětavě oslovuje Boží lid. Anděl Páně jsme se modlili s otcem Balážem z Varnsdorfu. Odpoledne Česká Kamenice, návštěva restaurované poutní kaple s krásnou milostnou sochou Panny Marie, kde jsme byli vlídně přijati otcem Jordánem. Během jízdy krásná česká krajina obohacovala duchovní zážitky.

4. června před mší svatou vítala věřící krásná hudba zobcových fléten. Samy se nabídlý a přišly zahrát flétnistky ze základní umělecké školy pod vedením paní učitelky Sečanské. Vytvořilo se přátelské společenství, které bude pokračovat.

Boží hod svatodušní — chrámový sbor předvedl Truverskou mši P. Ebena a echem mu byl dětský sbor, který zazpíval dětské ordinárium paní Svobodové a přímlyvy k Velkému jubileu. Chrámový sbor vystupuje i v Budyni nad Ohří, ve Zlonicích a v okolních farnostech.

Svatost křtu přijalo 6 školáků, Nejsvětější Trojice — 13 žáků u prvního svatého přijímání. Máme dvanáct ministrantů.

Máme tolik možností získat co nejvíce milostí od Boha. Dělejme to, co můžeme, jak říkal kardinál Tomášek. Otevírejme se Boží lásce, nenechávejme si břevno v očích a okoralé srdce.

A Lounsko? Čtenáři, přijďte na pouť 20. 8. do barokního klenotu, kostela Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově.

Marie Škaloudová

Missa solemnis ve Varnsdorfu

Dnes je Beethoven považován za jednoho z nejexcelentnějších skladatelů světa. Jeho hudba je tak bohatá a rozmanitá, že v ní nacházejí téměř všichni moderní skladatelé bez rozdílu žánru něco, co obdivují. Beethovenovy skladby se hrají po celém světě a přitahují svou krásou mnoho posluchačů. A právě jeho rozsáhlá náboženská chorální skladba Misa solemnis přilákala v podvečer 29. června do chrámu sv. Petra a Pavla ve Varnsdorfu více než 200 lidí, kteří přijeli nejen z Čech, ale i z Německa. Koncert se konal pod záštitou P. Alexeje Baláže, kanovníka litoměřického, při příležitosti 170. výročí světové premiéry liturgického uvedení tohoto díla

právě ve Varnsdorfu. Kanovník Baláž také milým slovem přivítal všechny přítomné a byl velmi potěšen, že i dnes dokáže vážná hudba Ludwiga van Beethovena oslovit člověka 20. století.

Při koncertě účinkovala Plzeňská filharmonie spolu se Severočeským filharmonickým sborem a se sólisty Eliškou Toperczerovou — soprán, Ilonou Šatylovou — alt, Alfrédem Hamplem — tenor a Zdeňkem Hlávkou — bas, dirigentem byl Josef Zadina. Ti všichni dokázali překrásně představit posluchačům slavnou mši Misa solemnis a dokázat jim, že tato hudba opravdu patří mezi špičku (nejen) vážné hudby.

Michaela Pavlů, Varnsdorf

Benefiční koncert ve Filipově

V sobotním podvečeru 10. června 2000 se ve filipovské bazilice Panny Marie rozezněly překrásné skladby Johanna Sebastiana Bacha, Felixe M. Bartholdy a Jeremiaha Clarka.

Konal se tu totiž benefiční koncert Te deum laudamus ve prospěch opravy rumburských kostelních hodin, které se již několik let restaurují. Skladby zazněly v podání Dimitara Peneva Dimitrova na trubku a Tomáše Flégra na varhany a byly oceněny nemalým potleskem obecnostva, jež zaplňovalo téměř celou baziliku.

Michaela Pavlů, Varnsdorf

Přátelme se!

V německém Schmiedeburgu, který leží nedaleko českých hranic u Teplic, se setkali ve dnech 12.–14. května mladí křesťané, aby se navzájem poznali, spřátelili, ale především překonali jazykovou bariéru, která je mnohdy velikou překážkou mezi národy.

Z Čech přijela na setkání pouze dvě děvčata, která se nebála použít ruce nebo nohy ve chvíli nedorozumění. Společně pak s německými přáteli dokázali diskutovat o problémech mladých lidí nejen v Čechách, ale

i v Německu, o zkušenostech s cizinci a prostitucí v našich regionech. Nejzajímavější byla diskuse o typických rysech českého a německého národa, kde jsme otevřeně hovořili o našich kladech a záporech.

Každý z nás si pak ze setkání odnášel mnoho krásných zážitků, ale hlavně jistotu, že našel další věřící kamarády, kteří nemusí mluvit jeho rodnou řečí, a přesto si s nimi velmi dobře rozumí. Škoda jen, že takových setkání není více.

Michaela Pavlů, Varnsdorf

Duchovní svátek v Podolí

Průběh a příprava svěcení kaple v Podolí u Mnichova Hradiště

Po rozsáhlé, dokonalé přípravě nastal den svěcení v sobotu 1. července. Na ohlášeném místě před Podolím se začali scházet lidé po 9. hodině a

otec biskup J. Koukl přijel na místo těsně před 10. hodinou. Byl zde přivítán panem Jaroslavem Myškou, starostou města Mnichova Hradiště. Poté jej přivítal zástupce místní

části Podolí a pořadatel za Sdružení přátel podolských pamětí p. Oldřich Sedláček z Dolních Kruhů se dvěma družičkami v nádherných bílých šatečkách. Obě dívky pak

cestu mariánskou „Do nebes dnes zaleť písni“. Před svěcením byla zazpívána z kazety 10letou dívkou ze třídy náboženství od pana Němečka

z Mladé Boleslavi píseň složená O. Sedláčkem „Kapličko má“, a to s jedinečnou intonací a hudebním doprovodem. Poté se představily devíti a dvanáctileté sestřičky Terezka

a Veronika Dudkovy s modlitbičkou „k mé matičce“ a „Zdravas Maria“ v dokonalém přednesu s velikou radostí v jejich očkách a ruměných tvářích. Děvčátka

rozšafně doprovázely otce biskupa při cestě Podolím až ke kapli.

Místo přijetí a ves byly vyzdobeny pestrobarevnými májkami z břížek a státními vlajkami, průčelí kaple navíc i vysokým dřevěným křížem. Pěvecký sbor z Mladé Boleslavi pod vedením obětavého vedoucího sboru pana doktora Vosáhlá zpíval celou

Terezka a Verunka za přítomnosti rodičů poděkovala předáním kvítků otci biskupovi před odjezdem za to, že přijel až z Litoměřic do zapadlé malé vesničky Podolí na okraji die-

Poklady duchovní hudby v Citolibech

Málokdo ví o skutečném pokladu, který pochází právě z malé vesničky ležící na západním okraji Loun. U tohoto chudého kraje, známého snad jen svou „kolaborací“ s husity v 15. století či v dnešní době rozsáhlými chmelnicemi, by zřejmě nikdo nepředpokládal hojnost duchovního odkazu předchozích generací. Můžeme být překvapeni, že přes neúprosný zub času, který tu pochopitelně zanechává neblahou stopu, i přes lidskou necitlivost a nevšímavost tu potkáme stále ještě dost půvabných pozůstatků staré architektury. Avšak všechny tyto skvosty již jen vzpomínají na dobu svého stvoření, na dobu, kdy se celá ves scházela na nedělní mši svatou do monumentálních prostor chrámu svatého Jakuba, v němž Boha chválila díla takových velikánů, jako byl Matyáš Bernard Braun či Václav Vavřinec Reiner.

Nabízí se otázka, kde se toto všechno v Citolibech vzalo. Na svědomí má dnešní podobu vesnice hraběcí rodina Pachtů z Rájova, jejichž příbuzní hostili v Praze samotného Mozarta. Celý tento rod byl na umění doslova závislý. Stál u zrodu pražské konservatoře, jeden z jeho členů byl dokonce prezidentem Jednoty pro zvelebení hudby v Čechách. Avšak základy rozvoje panství můžeme hledat již na sklonku 17. století, kdy se Citoliby staly na čas centrem

žateckého kraje, z toho důvodu bylo zvelebováno i sídlo správy, místní zámek. Když se poté stal zámeckým kaplanem vzdělaný hudebník a intelektuál, bylo o osudu Citolib rozhodnuto.

Co se týče citolibské hudby, můžeme s klidem hovořit přímo o skladatelské škole. Nejedná se zde totiž jen o aktivity jednoho či dvou ředitelů kůru, nýbrž o několikagenerační odkaz. Dovolil bych si na tomto místě vyzdvihnout úsilí dr. Šestáka z Prahy, spojené s dosaženými výsledky, díky kterému se dnes můžeme do tónů citolibské skladatelské školy zaposlouchávat. On to byl, jenž vyhledal nejen v českých, ale i rakouských archívech dávno zapadlé opisy děl mistrů, spartoval je a nechal re-alisovat.

Díky těmto aktivitám se může čas od času oživovat poklad duchovní hudby. Tak tomu bylo i první červencovou sobotu, kdy v citolibském chrámu svatého Jakuba zněla hudba Jana Václava Kopřivy, jeho syna Karla Blažeje či Jana Adama Galliny.

Není možné tento odkaz ignorovat či jej dokonce zavrhnout. Je třeba stále více se o něm dozvídat a pečovat o něj. Zvláště zde v severozápadních Čechách, kde můžeme jen s úctou pozorovat slavná místa na Moravě, o něž je takový zájem. Proč se tedy nestarat o bohatství, které nám kdysi bylo shůry dáno?

Jan Šobáň

céze vysvětit tuto krásnou kapli, která se opět po 50 letech stala velikou chloubou všech občanů. Při svatém přijímání jim byl na čelo udělen otcem biskupem křížek, jelikož ještě byly v přípravě na přijetí svátosti Kristova těla.

Hlas zvonu z kaple pod taktem zdejšího pana zvoníka Jiřího Trávníčka doprovázel přijetí

otce biskupa a poté průvod až před kapli. Účast asi sta věřících byla s přihlédnutím k propagaci akce a panujícímu počasí překvapivě malá. Za nádherného, jistě Bohem požehnaného počasí jsme se všichni rozcházelí do svých domovů s pocitem radosti v duši z takto vykonaného Božího díla.

Zapsal Oldřich Sedláček

Přečtete si...

Mykoff, Moše a S. C. Mizdrahi: Vlídna zbraň, Volvox Globator 2000, 149 Kč

Tato malá knížečka má podtitul: Modlitby pro chvíle všední a nevšední a autoři ji napsali na motivy nadčasové moudrosti chasidského mistra rabiho Nachmana z Braclavi. Jako prolog je použit výrok rabiho Rachmana: „Když se modlíte, nezatajujte před Bohem vůbec nic. Otevřete mu svá srdce s upřímnou otevřeností, jako kdybyste mluvili ke svému nejlepšímu příteli.“

Hession, Roy: Křížová cesta, Návrat domů 2000, 110 Kč

Autor, britský kazatel, shrnuje v této drobné knížce svoje duchovní poselství a vybízí k novému vidění Kristova kříže a vykoupení.

Grün, Anselm: Kdybych měl už jen jeden den života, Karmel 2000, 79 Kč

Přemýšleli jste už někdy o tom, že byste znali čas své smrti? O tomto tématu píše autor, známý bavorský benediktin, který několikrát navštívil naši zem a jemuž u nás již vyšly již téměř tři desítky knih.

Lachmanová, Kateřina: Dvojí tvář lenosti, Karmel 2000, 129 Kč

Lenost v klasickém a tradičním pojetí není hlavním tématem této knížky, ale též lenost v širším slova smyslu. Autorka v ní nastavuje zrcadlo pro lenochy klasické i notoricky přetížené.

Augustyn, Józef: V jeho ranních, Karmel 2000, 219 Kč

Rozjímání na podkladě 3. týdne Duchovních cvičení svatého Ignáce z Loyoly. Kniha je třetí částí čtyřdílného knižního souboru polského jezuita a v tomto svazku autor medituje tajemství velikonočního utrpení a smrti Ježíše Krista.

Nová evangelizace, Centrum Aletti – Refugium 2000, 89 Kč

Pátý svazek Studijních textů Centra Aletti. Obsahuje: van Parys, Michel: Církev a Evropa — nové rozpory, nebo usmíření?; Rupnik, Marko I.: Cesty nové evangelizace ve střední a východní Evropě v postmoderní situaci; White David J.: Liturgie a nová evangelizace. Podněty byzantské tradice; Oldakowski, Krzysztof: Média, kultura, církev; Ambros, Pavel: Perspektivy a východiska pastorační činnosti církve — modlitba a evangelizace.

Duch svatý, Centrum Aletti — Refugium 2000, 59 Kč

Šestý svazek Studijních textů Centra Aletti. Obsahuje: Tichý, Ladislav: Duch Ježíšův; Smahel, Rudolf: Nové prvky v přípravě na svátost biřmování; Duka, Dominik: Ruah Jahve; Pospíšil, Ctirad Václav: Základní východiska křesťanské pneumatologie; Ambros, Pavel: Pastorační činnost a zbožštění.

Fülop-Miller, René: Moc a tajemství jezuitů, Rybka

Vážený přítelé,

dovolte, abychom Vás seznámili s naším největším projektem tohoto roku, kterým je vydání MISÁLU PRO KAŽDÝ DEN.

Vzorem pro naše vydání byl italský jednosvazkový misálek nakladatelství St. Paulo z roku 1994, který je v Itálii velmi populární. Věříme, že česká verze poslouží stejně dobře kněžím, jáhnům, řeholním sestřám

Misálek pro každý den

Podobně jako v jiných zemích i u nás vzniklo přání mít misálek, ve kterém by bylo obsaženo prakticky vše, co je zapotřebí k liturgii všedních dnů, památek a svátků světců, votivních mší, mší při různých příležitostech i neděli celého liturgického roku. Takovéto přání je vedeno snahou mít po ruce knihu, ve které je pohromadě vše, co potřebuje laik i kněz k přípravě na liturgii, případně co lze s sebou vozit na cesty či do vzdálenějších farností, chce-li mít kněz jistotu, že mu nebude na místě nic chybět. V zahraničí se takovéto jedno, dvou i třídílné misálky tisknou už mnoho let. Z praktického hlediska je nejvhodnější misálek jednoduchý — není třeba myslet na to, který díl právě potřebujeme a i finančně je takové řešení nejúspornější. Jako velmi užitečné se na druhé straně ukazuje zařazení krátkých úvodů ke všem biblickým čtením. Ty sice nemohou nahradit biblické komentáře, poslouží však k první orientaci nebo podpoří vlastní zamyšlení se nad textem.

i všem laikům milujícím liturgii i u nás a že nebudou litovat citelné finanční investice, odpovídající bohatství textu, který budou mít stále na dosah ruky.

P. Aleš Opatrný

Běžná cena misálku po expedici (listopad 2000) bude 1200 Kč. Čtenářům čtenářského klubu Karmelitánského nakladatelství nabízíme tuto publikaci za zvláštní cenu 960 Kč. Dále nabízíme dvě varianty zvýhodněného prodeje.

Přejeme Vám krásné prožití letošního léta a bude nás těšit, když k Vaší letní pohodě přispěje i některá naše další kniha. I během prázdnin je Vám zásluhou služba Karmelitánského nakladatelství plně k dispozici.

Karmelitánské nakladatelství s.r.o.

Kostelní Vydří 58, 380 01 Dačice
tel./fax: 0332/420295
e-mail: karmel@dacice.cz
www.karmelitanske-nakladatelství.cz

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Publishers 2000, 338 Kč

Na záložce této knihy můžete číst, že tato kniha je jednou z nejzákladnějších studií o Tovaryšstvu Ježíšovu, řádu, který spoluvytvářel novodobé dějiny. Velkolepě koncipovaná kniha nás provází po salonech pařížské společnosti, observatořích velkých astronomů, pralesích Jižní Ameriky, zavede nás do obřadních síní Číny, do paláce Svatého Oficia... Kdo

se seznámí s touto knihou, ten projde všemi městy a kraji obydlého světa, všemi obdobími novodobých dějin. Není to jen velká monografie řádu jezuitů, ale také duchovní a kulturní historie Západu od Aristotela po Freuda a Junga. Na každé stránce může nalézt čtenář něco nového či objevit námět k přemýšlení.

-mela-

PTP PTP PTP PTP

Pokud se mnou bude mít pan redaktor dost trpělivosti, chci dnes dál pokračovat v tom, co jsem slíbil napsat o životě v PTP.

Jubilejní setkání PTP

Nejdříve vám ale chci povědět o letošním jubilejním setkání pětépáků ve vojenském okruhu Město Libavá o slavnosti Těla a Krve Páně. Tedy po padesáti letech znovu na Libavě. Kostel, ve kterém jsme před půl stoletím sloužili mši svatou, je dnes uzavřeným skladištěm. Letos jsme sloužili mši svatou v poutním kostele sv. Anny, který je též v libavském vojenském prostoru. Zvenčí opravený, uvnitř — až srdce bolí. Krásný prostor, ale stěny opadané, počmárané až ke stropu azbukou. Místo oltáře obyčejný stůl a k němu přistupují tři biskupové: olomoucký arcibiskup jako hlavní celebrant je doprovázen biskupem brněnským a ostravským. Asi deset kněží slouží mši svatou s nimi, téměř všichni jsou starými pětépáky. Kostel je naplněn věřícími a zpěvem, doprovázeným elektrofonickými varhanami. K pultu přistoupil lektor, před padesáti roky též pětépák Hugo Mensdorf. Nepoznal jsem ho a on mě zřejmě také ne. Po mši svaté jsme nastoupili znovu do vojenských autobusů k návratu do Města. Sám jsem musel po pohoštění nastoupit do auta a vrátit se domů. V katedrále jsme totiž s panem biskupem sloužili o sedmé hodině mši svatou ze slavnosti Těla a Krve Páně zakončenou průvodem po Dómském náměstí a eucharistickou pobožností, shodou okolností ve stejnou dobu jako v Římě Svatý Otec, který uzavřel v mariánské bazilice Eucharistický kongres.

Josef Zvěřina a ti ostatní

V předcházející Zdislavě jsem psal o začátku roku 1951. Tehdy byla většina nás kněží libavskými lesními dělníky. Pod našimi ručními pilami klesaly urostlé stromy. Mnoho z nich čtyř i vícekubíkové. Jejich opracování bylo též naší záležitostí. Nikdy nezapomenu na úraz profesora ThDr. Josefa Zvěřiny. Byl jsem na prudké stráni sotva pár kroků od něho. Tehdy mu uklouzla noha a on místo do osekávané větve zařal sekeru do svého kolena. Vidím ho v duchu, jak padá na záda. Převezli ho do olomoucké nemocnice, kde pobyl řadu týdnů. Když se odtud

vrátil, nemohli ho už velitelé poslat do lesa. Zůstával jako uklízečka na našich světnicích a vymýšlel, jak nás překvapí, až se vrátíme utahaní z lesa. Byl tehdy hotovým vynálezcem různých překvápek.

Do lesa nám obědy dovážel z vojenské kuchyně „Dušinka dobrá“ Jaroušek Kaněra, také novokněz, ale z Hradce Králové. Teď už řadu let nežije.

Takových nezapomenutelných figurek jsme měli mezi sebou víc. Některé nebyly z našich řad. Jednou z nich byl „Papulka“. Byl to plukovník, velitel zdravotního oddělení vojsk na Moravě. Každého z nás nazýval Papulkou, a tak jím zůstal sám. Jednou v neděli, když jsme nebyli v lese a šli jsme si se šálky pro oběd do kuchyně, při návratu jsme si šálky umývali v křišťálové vodě libavského potoka. A tu za námi Papulka. A hned spustil to své: „To nevíte, že tohle je zakázáno, tohle je nějaká hygiena? A vůbec, co jste zač?“ A stačilo se přiznat a byla tu nová boufka: „To dáváte pěkný příklad!“ Do svého křiku mísil latinské výrazy. No, nepotrestal nás tehdy nikoho. Za chvíli zapadl do kuchyně, z čeho měli zas velikou radost kuchaři.

Mše před budíčkem

11. září 1951 jsme opustili Libavou, ale zůstali jsme v jejím obvodu. Byli jsme přemístěni do vsi Kozlov. Naši páni velitelé postupně vymýšleli různá zosřtení naší služby. Snad jim vadilo i to, že sledovali, jak zůstáváme v oblíbě těch, kdo na nás vzpomínali. Libavská pošta byla přetížená. Využívali jsme místní kostel i pro bohoslužby pro místní věřící. Jestliže dosud každý z nás měl ve svém kufříku breviář, teď vyšel příkaz: Breviáře poslat domů! — což bylo k určitému dni také kontrolováno. Kterýpak velitel ale věděl, že breviář měl tehdy čtyři části, které se k určitému svátku vyměňovaly, a tehdy právě ten termín přicházel. Prošlá část byla pod kontrolou odeslána a další v následujícím balíku přijata. Nadále ovšem už musel být breviář ukrýván.

Mši svatou jsme na Kozlově sloužili už hodinu před budíčkem každý sám, protože koncelebrace před druhým vatikánským

koncile nebyla povolena. V neděli jsme odcházeli do kostela v sousední vesnici. 14. listopadu ještě v roce jednapadesátém jsme se z Kozlova vraceli na Libavou. Odtud hned následující den jsme pokračovali v cestě do Lázní Jeseníků. Ne na rekreaci, ale budovat silnici. Pracovat jsme začali, ale za pár dní se malá skupina z města pod Prisniztovým sanatoriem vracela zpět, poněvadž na Libavě bylo třeba připravit ubytování pro nově nastupující pětépáky z řad starších kněží, kteří byli v duchovní správě.

Zelené Vánoce

Do Vánoc chybělo pár dní a my jsme rozmnožili opět řady lesáků pod vedením mladého hajného Stanislava Dunaje. Ve vlastní sváteční dny naše sekery a pily odpočívaly. Oficiři a ti s menším počtem hvězdiček na rameni se rozjeli do svých domovů. Nejvíce asi nadávali pošťáci, poněvadž všichni pětépáci byli zavaleni balíčky a dopisy. V Libavském obvodu bylo i trestní vojenské oddělení (garňák), kde pochopitelně podobné vánoční obdarování nebylo. Nevím, koho z nás napadlo požádat velitelství o možnost velkou část z našich přebytků převést do garnisonního vězení. A byla toho pořádná fůra, do které zapřáhli pár koní.

Dny Kristova narození jsme chtěli prožít po svém. Zbytek našeho náčelnictva nám dokonce povolil půlnoční mši svatou v kostele a četař, který byl asi tu noc na velitelství nejvyšším, chtěl být turiferářem. Dovolil jsem mu alespoň udržovat oheň v turiferářově kotlíku. Boží Hod jsme zase prožívali po svém. Ale tu se za dveřmi objevili i vojáci z garňáku i se svým komandantem. Přišli poděkovat, také svým způsobem. Nám z toho zrovna dobře nebylo, ale nebylo možné jim z rukou vyrazit harmoniku a hřebeny, na které doprovázeli své popěvky. Nezbylo, než pobýt s nimi, pokud jim to jejich velitel povolil.

K Novému roku se náš počet zase rozmnožil. Mezi nováčky se objevili i někteří z našich známých z duchovní správy, které vojenské správě příhral SÚC — Státní úřad pro věci církevní.

Dnes už nedovedu napsat, kdy došlo k našemu odvelení do Stichovic u Prostějova, kde jsme byli ubytováni na letišti — ale ne že by nás chtěli naučit létat: našim úkolem bylo ničení lesů a zpracování dřeva, zedničina a budování silnic. Na to se ale, dá-li Pán Bůh a pan šéfredaktor, podíváme až příště.

Josef Helikar

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

Rád bych na stránkách našeho časopisu ukončil téma „Mše svatá sloužená podle misálu 1962“, které rozvířil článek pana jáhna Vraného z Teplic v minulém čísle. Přinášíme však ještě několik ohlasů. Příspěvky jsou zkráceny, protože argumenty se v mnoha z nich opakují. Jejich plné znění je k dispozici na naší internetové adrese www.qwert.cz/zdislava.

P. Michal Podzimek, šéfredaktor

Proč tolik kritiky?

Teplický jáhen ing. Vilém Vraný v 6. čísle Zdislavy napadl velice ostře iniciativu několika mladých katolíků, kteří po získání písemného svolení litoměřického biskupa Mons. J. Koukla se podíleli na uskutečnění bohoslužby dle latinského misálu z roku 1962. Tato mše svatá je od letošního května sloužena v šanovském kostele sv. Alžběty v Teplicích vždy druhou sobotu v měsíci.

Domnívám se, že kritika se zabývá zcela nepodstatnými problémy, které se vyskytují u každé nově vznikající iniciativy. Podstatné na tom je, že tato iniciativa vzešla od mladých praktikujících katolíků, z nichž někteří mají teologické vzdělání a vědí proč a o co se snaží. Jejich postup byl zcela v souladu s církevními dokumenty z let 1984 a 1988. Jejich vztah k této „tradiční“ bohoslužbě je jasně vyjádřen v příspěvku Mgr. Majeráka v červnovém čísle Farního zpravodaje Teplice, z kterého vyplývá i vědomí potřeby důstojného průběhu této mše svaté.

Bylo by lepší mladé lidi za jejich iniciativu spíše pochválit, než kritikou odrazovat.

Ing. Ivo Barabáš-senior

Milý otče biskupe,

děkuji Vám za dobrodiní slavení mše svaté podle latinského misálu z roku 1962. Sama za sebe nedávám přednost žádné z možných liturgií a raduji se z každé mše svaté a za každou Pánu Bohu děkuji.

S radostí však i já chci podle svých možností využívat daného dovolení a dobrodiní a při těchto mších svatých pamatovat vždy i na Vás.

S úctou

JUDr. Viola Šleichová

Ad: „Teplické liturgické otazníky“

Každý, kdo někdy psal do novin nebo časopisu, si dobře uvědomuje, že informace, které uvádí, musejí být pravdivé.

Protože jsem onen „jistý laik“, který žádal otce biskupa o povolení sloužení Mše sv. podle misálu z roku 1962, rovněž jsem předběžně jednal s otcem Peprlou. Není pravda, že souhlasil s celebrováním mše sv. až poté, co bylo jeho jméno zmíněno v dopise otce biskupa, v kterém vyhověl mé žádosti. Rovněž není pravda, že byl o celebrování požádán otcem Kujanem, správcem teplických farností. P. Peprla rád vyhověl mé žádosti, aby sloužil mši sv. tridentského ritu, svůj souhlas podmínil svolením duchovního správce farnosti, tedy otce Kujana. P. Kujan mou žádost zaslal Msgr. Kouklovi.

Pan jáhen Vraný dále uvádí, že otec biskup zřejmě podmínil svůj souhlas splněním některých podmínek, např. doslovně píše: „*Asi měl za samozřejmé (biskup, pozn. D.Č.) že věřícím bude včas a srozumitelně vysvětlen význam tridentské mše...*“ „*Nic takového se však nestalo, což pak mělo, bohužel, své negativní důsledky.*“ Kdyby Vraný na mši sv. přišel tak, jak se sluší a patří, tedy alespoň chvíli před jejím začátkem, jistě by si spolu s přítomnými věřícími vyslechl krátký vysvětlující komentář k průběhu celé mše, doslechl by se ledačco o její historii a významu a rovněž o tom, že celá mše sv. je sloužena s řádným svolením Msgr. Josefa Koukla, biskupa litoměřického.

Pan Vraný dále uvádí, že mše se konala za nezájmu místních věřících, přičemž převládaly neznámé tváře. I kdyby to byla pravda (skutečně netuším, jaký je rozsah Vraného pojmu „známá tvář“, protože třeba já osobně znal většinu přítomných), má to snad nějak vadit?

Dále Vraný píše: „*Ministranty byli (až na dva) neznámi laici, kterým znalost jednotlivých úkonů dělala zjevné potíže. Znalost latinských obřadů byla minimální.*“ A na konci odstavce dodává: „*Tim méně zachrání krásu bohoslužby sama latina, zvláště když ji neznají ani ministranti.*“ Na mši svatou slouženou podle misálu z roku 1962 jsme se pečlivě připravovali téměř dva měsíce. Nebylo to snadné, protože materiálů je málo a vidět tuto mši „naživo“ je téměř nemožné. Měli jsme však k dispozici Schallerův misál z roku 1931, Missale Romanum z roku 1915, ze zahraničí jsme získali texty z misálu z roku 1962 včetně pokynů pro ministranty. Pozorně jsme studovali průběh mše sv. na demonstrační a výukové videokazetě „The Tridentine Mass — and how to say/pray it“. Konečně jsme průběh mše mnohokrát konzultovali s celebrantem, P. Peprlou a nebyť věčných problémů s kostelníkem, provedli bychom vícekrát i nácvik „nanečisto“. Ministrantům nedělala znalost liturgických úkonů problémy, své texty jsme znali (a známe) dobře a třebaže nikdo z nás není klasický filolog, na různé úrovni ovládáme latinský jazyk všichni.

Vraný dále říká: „*V latině dobře zpívající zbor z Krupky zachraňoval, co se dalo, ale myslím si, že nezachránil a ani zachránit nemohl, neboť bez zbožné a aktivní účasti Božího lidu eucharistické bohoslužbě něco podstatného chybí.*“ Když pomínu fakt, že na kúru žádný zbor z Krupky nezpíval, nemůžu se nepozastavit nad Vraného téměř vševědoudcností. Nejenom, že odhadne znalost latiny ministrantů a přes zpěv sboru slyší v zadní lavici jejich dialog s knězem, který rovněž okamžitě zhodnotí, ale dokonce vidí do duše přítomných lidí a pozná, že jejich účast na slavení eucharistie je **BEZBOŽNÁ!!!** Jinak si jeho tvrzení vyložit nemůžu.

David Černý,

Konzervativní klub Teplice

Tridentská mše svatá v Teplicích

Jak je velmi dobře patrné z povolovacího dekretu otce biskupa, je tato mše určena těm, kteří lnou k latinské liturgii. Osobně se této liturgie účastním a jsem otci bis-

kupovi vděčný, že ji dovolil.

Měl jsem možnost účastnit se této liturgie např. ve Vidni, kde byl kostel téměř přeplněn, byla tam velká spousta mladých lidí, například i studenti ze semináře. Jistěže bude chvíli trvat, než všichni přítomní věřící budou přesně vědět, co a jak v danou část mše dělat (ti starší to již pochopitelně zapomněli a my mladší to nevíme zcela přesně, protože nás to nikdo neučil).

Nemohu také souhlasit s tvrzením pana Vraného o neinformovanosti — na lavicích byly rozdány sešitky, kde je tento mešní obřad vysvětlen.

Ještě jednou děkuji otci biskupovi za tuto možnost, jsem rád, že i moje děti se budou moci této liturgie zúčastňovat.

V Kristu

Jaroslav Pulda, Litoměřice

„Já jsem vzkříšení a život“,
praví Pán, „kdo věří ve mne,
i kdyby zemřel, bude žít.“

Jan 11, 25

**V odevzdanosti do vůle
Boží oznamuji, že odešla
na věčnost moje sestra**

Marie Červinková

farní hospodyně, katechetka a varhanice

Zesnula v liberecké nemocnici, zaopatřena svátostí nemocných, dne 25. června 2000 v 71. roce svého života.

Rozloučili jsme se s ní při mši svaté ve hřbitovním kostele v Českém Dubu 3. července a poté ji uložili na místním hřbitově do hrobu jejích rodičů a dvou bratří-kněží, Karla a Jaroslava, kterému byla věrnou hospodyně.

O modlitbu za spásu její duše a za shledání se s ní prosí a děkuje

Václav Červinka,
kanovník v Litoměřicích

Tak trochu zvláštní tábor

Kdyby se vás někdo ptal, co se dělá na letním táboře, mohli byste povídat celé hodiny — chodí se na výlety, hraje fotbal, volejbal, na pašeráky a lovce, chodí se na stezku odvahy, rozdělává oheň a luští šifry, ... Může se na táboře taky ministrovat? Jestli máte na mysli stejný tábor jako já, ten, který pro ministranty litoměřické

Nelekej se toho, že by se ministranti na táboře pořád modlili v kostele. Jenom se tam dali lépe fotit, protože tolik neběhali sem a tam jako na zahradě nebo v lese

diecéze připravili ve Sloupu v Čechách jablonečtí vedoucí, tak ano. Kromě těch věcí, které jsem vyjmenoval na začátku, se na tomhle táboře ministranti taky učí (zábavnou formou, když jsou prázdniny), jak co nejlépe sloužit u oltáře (malý test):

- Bohu
- panu faráři
- všem lidem v kostele

Všechny odpovědi jsou správné, ale a) nejvíce. Takže jestli nějaký ministrant z vaší farnosti na tenhle tábor jel, určitě na něm po návratu v kostele poznáte, že umí a ví něco nového.

A jestli se chceš o ministrování dozvědět více, můžeš si objednat ministrantský časopis Tarsicius, ve kterém se dočteš spoustu zajímavých a důležitých věcí. Třeba i to, kdy bude příští ročník tohoto zvláštního tábora. Napiš na adresu:

Tarsicius, Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou, Horní náměstí 12, 466 01 a přijde ti příští číslo. Kromě ministrování tam najdeš i vtipy, napínavý příběh, něco o počítačích a různé zajímavosti.

Jan Macek

Soutěž na prázdniny!

Vzpomínání ministranta V. Šobáně na pouť v Jablonném a ve Filipově nás přivedlo na myšlenku, že i vy všichni ostatní — děti — ty nejmenší i větší školáci a mladí byste nám také mohli napsat o svých dojmech z prázdninového putování. Z jednotlivých věkových skupin vylosujeme vítěze, které odměníme. Určitě bude zajímavé, co všechno prožijete, zakusíte a promodlíte.

Soutěže budou tři — každá hodnocena zvlášť. V prvních dvou soutěžích napište o svých dojmech z prázdnin.

1. Protože je jubilejní rok, napište nám, co jste zažili, promodlili na některém **poutním místě obdařeném odpustky**. Mladí mohou psát i o svých dojmech ze setkání mládeže v Římě.

2. Můžete napsat **kterýkoliv svůj zážitek z prázdnin**. Nezáleží na tom, kde se odehrál. Může být napínavý, humorný apod.

3. Třetí soutěž je pro deštivé dny, až se budete nudit — nebo i pro chvíle dlouhého putování, kdy můžete přemýšlet. Napište nám do redakce co nejvíce **názevů měst a vesnic**, které mají v názvu nějakou číslovku (např. **Jetřichovice**), křestní jméno (**Janov**) nebo nějakou věc (**Sloup**). Požadované slovo musí být v názvu obce obsaženo přesně (musejí odpovídat háčky i čárky)! Zde bude rozhodovat počet obcí vyhovujících pravidlům, které vymyslíte.

Soutěžní příspěvky posílejte na korespondenčním lístku nebo v dopise na adresu: Zdislava, Římskokatolická farnost Smržovka, Kostelní 215, 468 51 Smržovka, nebo e-mailem na adresu michal.podzimek@telecom.cz. Uveďte svůj věk i adresu kvůli rozdělení do kategorií.

Uzávěrka došlých příspěvků bude 8. září. Hodně zdaru — a pište čitelně!

Politický misionář na severu Čech

Náš trestní zákon zakazuje činnost s fašistickou ideologií. Proč je podobný totalitarismus v komunistickém ražení právně tolerován?

Nejde jenom o existenci právních norem, ale také o jejich aplikaci. Často zapomínáme, že tady přece máme zákon o protiprávnosti komunistického režimu. Ano, jasně říkám, že nacismus a komunismus byla stejná zla. Nárůst činnosti pronacistických skupin, stejně jako komunistických buněk, navozují stav, kdy se musíme zamyslet, není-li potřebná novelizace příslušných právních norem.

Jste předsedou komise KDU-ČSL pro otázky vztahu státu a církvi. Jak vnímáte situaci v této oblasti?

Je třeba objektivně přiznat této vládě, že jako vůbec první podniká praktické kroky k dořešení vztahu mezi státem a jednotlivými církvemi. Situace je tristní v tom, že páteří stávajícího systému je komunistický zákon z října 1949 (*Zákon o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem 218/1949 Sb.-pozn. P. K.*) Vskutku žalostný je dnešní stav, kdy církve marně čekají na vrácení majetku, který jim byl nezákonně zkonfiskován. Vítám fakt, že se pokročilo v otázce ustavení mezinárodní komise složené ze zástupců České republiky a Svatého stolce, jejíž práce by měla vyústit v mezinárodní smlouvu, podobně jako je tomu v Polsku nebo Maďarsku.

Jste zastáncem odluky?

Já jsem zastáncem plné svobody Církve. To samozřejmě vyžaduje i svobodu ekonomickou. Proto si myslím, že členové jednotlivých církví by se měli plně postarat o ekonomické zabezpečení kulturních úkonů. Stát by však měl nadále přispívat na různé aktivity církví, které směřují k obecnému dobru a k prospěchu celé společnosti, tedy na oblast školství, zdravotnictví, charity apod.

Jsem přesvědčen, že moudrý stát kooperuje s církvemi, neboť je pokládá za jeden z hlavních pilířů zdravé občanské společnosti.

Je pro KDU přijatelná peněžitá náhrada, nebo trvá na naturální restituci?

Osobně se domnívám, že není lepšího způsobu, než vrátit co je možné původnímu vlastníkovu, který bezesporu bude vždy i nejlepším správcem tohoto majetku. Vzhledem k dnešnímu stavu naší ekonomiky bych měl obavu z vytváření nějakých církevních fondů, ze kterých by církve v budoucnosti čerpaly prostředky.

Jak to, že situaci řeší až dnešní socialistická vláda?

Obecně jsem přesvědčen, že celé věci neprospělo, že se otázka restitucí stala kořistí politických stran. V předchozích Klausových vládách ve vyřešení této otázky bránila ODS a Václav Kaus osobně.

Jste také znám jako familiář řádu Německých rytířů. Co vlastně znamená být familiářem?

Můj zájem o německý řád byl vždy veden snahou pomoci jeho obnově jako církevního řádu v našich zemích, neboť jeho situace je o to těžší, že je nespravedlivě spojován s němečtím. Byl jsem do řádu přizván velmistrem jako familiář, tedy jako ten, kdo patří do rodiny řádu, podle prastarého zvyku.

Považuji za úspěch, že po deseti letech svobody, kdy na počátku ani někteří představitelé státu a dokonce i církvi nevěděli o existenci řádu, dnes působí v ČR jak provincie sester, tak provincie bratří. Řád rovněž v loňském roce převzal v Praze duchovní správu německy mluvících katolíků.

Má Řád německých rytířů nějaký zvláštní vztah k Litoměřické diecézi?

Naše řádové sestry, které nebyly vyhnány do Německa a Rakouska, byly v 50. letech internovány v Jiřetině a v Chrastavě. Dům v Chrastavě, kde sestry bydlely, řád vlastní dosud. V historii však náš řád působil na mnoha místech Litoměřické diecéze — např. v Chomutově, Bílině a na dalších místech.

Už jste se zmínil o kulturní mezeře vzniklé po vyhnání Němců. Vy sám jste aktivně zapojen do česko-německého dialogu. Čemu takový dialog prospívá?

Ve svém politickém snažení usiluji o radikální změnu v česko-německých vztazích. Vzorem nám může být dnešní německo-francouzské soužití, kdy po dlouhém období nepřátelství nastalo období spolupráce. Nejsem přítelem hodnocení české historie z pohledu neustálého konfliktu českého a německého živlu. Tento obraz byl uměle a účelově vytvořen v době národního obrození. Onen dialog však musí vyrůstat zdola, prázdná gesta politiků nestačí. K tomu je ovšem také zapotřebí silné národní sebevědomí, což je však něco zcela odlišného od nacionalistické arogance. U mne osobně vychází ze zemského vlastenectví.

Vaše moravské rodiště i místo současného politického působení spojuje úcta i záliba ve vinařství. Nemohu se nezeptat — je lepší víno moravské nebo české?

Žrnosecké víno je tvrdé jako severní Čechy samy. A v litoměřickém dominikánském sklepě se cítím stejně dobře, jako ve sklepech moravských. Dokonce bych řekl, že ani experiment z Chrámců s košer vínem není k zahození.

Obligatorní otázka na závěr: chystáte se v nadcházejících volbách opět kandidovat do Parlamentu?

Pro žhavost témat, jejichž motorem a propagátorem jsem, o politickém důchodu ještě zdaleka neuvažuji.

Děkuji za rozhovor

Ptal se P. Kolář